

VISU ZEMJU PROLETARIESI, SAVIENOJETIESI

Literatura un Māksla

LATVIJAS PADOMU RAKSTNIEKU, KOMPONISTU, MĀKSLINIEKU UN ARCHITEKTU SAVIENĪBU LAIKRĀKSTS

1948, G.

7 NOVEMBRI

Nr. 45 (199)

J. V. STALINS

Maskavā. Kremlī

Kremlju
PSRS Ministru Padomes Priekšsēdētājam
biedram Josifam Visarionovičam
STALINAM

Visa mūsu socialistiskās Dzimtenes tauta, sagaidot Lielās Oktobra Socialistiskās revolūcijas 31. gadadienu, ar savu varonīgo darbu ieraksta vienu pēc otras izcīlas lappuses jaunrades darba un cīņas vēsturē par komunisma uzvaru mūsu zemē.

Latviešu tauta Padomju Savienības tautu nesastricināmajā brālīgajā savienībā, balstoties uz VK(b)P CK, Padomju valdības un personīgi Jūsu, biedri Stalīn, ikdienas vadību un palīdzību, stingri iet socialistiskās ekonomikas un kulturas strauja uzplaukuma ceļu.

Priecājamies ziņot Jums, dārgo Josif Visarionovič, ka Latvijas PSR rūpniecības strādnieki, inženieritehniskie darbinieki un kalpotāji parādījuši augstu padomju patriotismu un jaunrades aktivitati socialistiskajā sacensībā un godam izpildījuši savas saistības ar Dzimteni. 3. novembrī, 58 dienas pirms termiņa, republikas rūpniecība parbeigusi valsts plānu produkcijas kopyvērtībā. Saļīdzinot ar attiecīgo 1947. gada periodu, produkcijas izlaidums palielināts par 46,9 procentiem, dar-

**Latvijas PSR Ministru Padomes
priekšsēdētājs V. LĀCIS**

ba ražība 9 mēnešos pieauga par 23,8 procentiem. Izpildot solijumu dot 1948. gadā 120 miljonus rubļu virsplāna uzkrājumu un ietaupījumu, rūpniecības un transporta uzņēmumi jau devuši 9 mēnešos 80 miljonus rubļu virsplāna uzkrājumu.

Padomju Latvijas darbalaudis nesamierinās ar gūtajiem panākumiem, jo saprot, ka viņu darbs veltīts visas padomju tautas kulturas un labklājības tālākai kāpināšanai, mūsu lielās socialistiskās valsts varenības tālākai stiprināšanai, valsts, kas solo avangardā cīnā par mieru un progresu visā pasaulei, pret reakcijas spēkiem. Visos republikas uzņēmumos ar jaunu spēku uzliesmo socialistiskā sacensība par produkcijas ražošanu virs plāna, par Stalīna pēckara piecgadeš izpildīšanu četros gados.

Sūtām Jums, dārgais Josif Visarionovič, latviešu tautas apsveikumus lielajos svētkos — Oktobra socialistiskās revolucijas 31. gadadienā un novēlam Jums veselību un ilgu mūžu mūsu skaistajai padomju Dzimtenei par svētību.

**Latvijas K(b)P CK sekretārs
J. KALNBĒRZIŅŠ**

Biedri

šodien mēs svinam Socialistiskās revoliūcijas 31. gadadienu mūsu zemē

Padomju Savienības darbalaudis sagaida šo Lielā Oktobra gadadienu ar slavenām uzvarām pēckara piecgades trešajā, izķirošajā gadā. Ar katu dienu vairojot PSRS tautu pānākumus komunisma celšanā, paplašinās un nostiprinās socialistiskā saņemsiba strādnieku šķirā, kolchozu zemnieku vidū, padomju intelleģences rindās. Padomju laužu radošās pūles virzītas uz to, lai izpildītu vēl nebijušā vēriena un nozīmes rūpniecības un lauksaimniecības uzplaukuma lielos plānus. Mūsu acu priekšā aug Padomju Savienības ekonomiskā varēnība, nemitigi pieaug mūsu tautas materialā labklājība. Arvien vairāk nostiprinās PSRS tautu draudzība, kurās spārno padomju patriotisms un kuras caurstrāvo neierobežota uzticība un milsteība uz mūsu zemes stalinisko vadību.

Padomju Savienība bija vienīga socialismā zeme. Pēc otrā pasaules kara no kapitalisma atkrita tādas Eiropas valstis kā Polija, Rumanija, Čehoslovakija, Bulgarija, Ungarija, Albānija, Dienvidslāvija. Milzu soļiem iet uz priekšu tautas atbrīvošanās kustība atkarīgajās un koloniju zemēs. Neraugoties uz visiem šķēršļiem, demokratiskie spēki aug un norūdās cīnā pret reakcijas spēkiem kapitalisma zemēs. Arvien vairāk pieaug PSRS, kā imperialisma un agresijas nometnei pretimstāvošās demokratiskās un pretimperialistiskās nometnes galvenā balsta, starptautiskā autoritāte.

Zem Lepina-Stalina diženā karoga mūsu tauta iet uz priekšu, ar gandarijumu atskatīdamās uz aizvadītajiem varonīgas cīnus un slavenu uzvaru gadiem, pārliecības pilna par savu nākotni.

Oktobra revolucija bija kapitalisma sistemas bojā ejas sākums, taču gandriz trīs gadu desmitus Padomju Savienība bija vienīgā socialisma zeme. Pēc otrā pasaules kara no kapitalisma atkrita tādas Eiropas valstis kā Polija, Rumanija, Čehoslovakija, Bulgarija, Ungarija, Albānija, Dienvidslāvija. Milzu soļiem iet uz priekšu tautas atrīvošanās kustība atkarīgajās un koloniju zemēs. Neraugoties uz visiem šķēršļiem, demokrātiskie spēki aug un norūdās cīnā pret reakcijas spēkiem kapitalisma zemēs. Arvien vairāk pieaug PSRS, kā imperialisma un agresijas nometnei pretimstāvošās demokrātiskās un pretimperialistiskās nometnes galvenā balsta, starptautiskā autoritāte.

Jauns uzplaukums

Pēc uzvaras Lielajā Tēvijas karā visa mūsu tautas darba pamatā ir biedra Stalina zināmie norādījumi:

„Pabeigusi karu ar uzvaru pār ienaidniekiem. Padomju Savienība piecgades izplūdīšanu pirms termiņa dzīli iespiedusies strādnieku šķiras apzinā.

iegājusi jaunā savas saimnieciskās attīstības mierigajā periodā. Pašreiz padomju tautas uzdevums ir — nostiprinot izcīnītās pozicijas, virzīties tālāk uz priekšu, uz jaunu saimniecisku uzplaukumu. Mēs nevaram aprobežoties ar šo poziciju nostiprināšanu, jo tas novestu pie sastinguuma, — mums jāvirzās tālāk uz priekšu, lai radītu apstāklus tautas saimniecības jaunam, varenam uzplaukumam. Visišķajā laikā mums jāsadziedē brūces, ko ienaidnieks cīrtis mūsu valstii, un jāatjauno tautas saimniecības attīstības pirmskara līmenis, lai tuvākajā laikā ievērojami pārsniegtu šo līmeni, paceltu tautas materialo labklājību un vēl vairāk nostiprinātu Padomju valsts militari ekonomisko varenību."

Jau pagājušajā gadā Leningradas strādnieki un strādnieces aicināja vietas valsts strādniekus un strādniečes izpildīt piecgadi četros gados. Šis aicinājums rada visplašāko atbalsti. Mēs panācām, ka salīdzinot ar iebriekšējā gada pēdējiem mēnešiem, šā gada pirmajā ceturksnī nebija parastā rūpniecības produkcijas izstrādes pazeminājuma. Sogad mūsu rūpniecība no ceturksnī ceturksni pārsniedz noteiktos uzdevumus. Pirmajā devinos mēnešos rūpniecības kopprodukcijs pieauga par 27 procentiem, salīdzinot ar attiecīgu periodu pagājušajā gadā. Jau šis fakts vien liecina, cik ātri noris mūsu valsts pēckara atjaunošana un ekonomiskais uzplaukums. Par to liecina arī fakts, ka šogad mūsu rūp-

Tagad visi redz, ka padomju laudis sekmīgi izpilda šo stalinisko programmu par iekaroto pozīciju stingru nostiprināšanu un tālāku virzišanos uz priekšu, uz jaunu saimniecisku

Ja pēckara piecgades pirmā gada plānu pilnībā neizpildīja, jo pirmajā pēckara gadā daudz spēka vajadzēja rūpniecības pārkārtošanai no kara sliedēm uz mierīgas attīstības sliedēm, kā arī radušos papildu grūtību dēļ sakārā ar 1946. gada sausumu un neražu, tad jaun piecgades otrajā gadā atvērķis vienā cīņniecīgakā frontā uzplaukumu.

Materiāla labklājība, strādnieku un kalpotāju darba algas fonds šogad gandrīz divas reizes pārsniedz 1940. gada darba algas fondu. Plašos amēros cel dzīvojamās ēkas, skolas, slimnīcas, atpūtas namus, kulturas iestādes. Darbalaužu dzīves un darba apstākļu uzlabošanas plašā programma, kas piemēra piecgades plānā, tiek sekmīgi izmūlēta.

stavoklis visa saimnieciskajā frontē uzlabojās. 1947. gadā mūsu rūpniecība ne vien izpildīja, bet arī ieve-rojami pārsniedza savu gada plānu. Tā rezultātā pilnīgi izpildīja arī pēckara piecgades divu pirmo gadu kopējo plānu. Padomju tautas liels sasniegums bija tas, ka iau pagājušā gada beigās mūsu rūpniecība sasniedza pirmskara. 1940. gada līmeni. (Applausi.)

Šādos apstāklos izšķirošā nozīme pēckara piecgades plāna izpildīšanā ir šīm, trešajam piecgades gadam. No mūsu darba, no partijas organizaciju, arod biedrību, komjaunatnes darba sekmēm ir atkarīga visas piec-

sekmīgi izbūdīta.

Protams, mēs neapmierināsimies ar sasniegtajām sekmēm. Mēs neaiz-mirsīsim arī, ka virkne smagās un vieglās rūpniecības nozaru, kur līdz šim jūtamas kara laika postošās se-kas, vēl nav sasniegusi pirmskara lī-meni, ka ne reti vēl pienācīgi necī-nās par rūpniecības produkcijas kva-litates uzlabošanu. Tai pašā laikā gūtie panākumi atlauj mums paātri-nāt atpaliekošo rūpniecības nozaru uzplaukumu un nodrošināt rūpnie-cībā pēckara piecgades izpildīšanu pirms termiņa. Partija sauc mūs uz

Lielās Oktobra Socialistiskās revolucijas 31. gadadiena

V. M. Molotova ziņojums Maskavas Padomes svinīgajā sēdē 1948. gada 6. novembrī

(Turpinājums no 2. lopas puses)

postidami visu savā naidnieku celā. Mēs vēl neesam sadziedējuši daudzas kara brūces, neesam atjaunojuši daudzas pilsetas, neesam uzceļuši tās ēkas un dzīvokļus, kādi mums vajadzīgi, lai likvidētu fašistisko barbaru iebrukuma sekas. Bet šo darbu mēs veicam sekmīgi, aizvien straujāk un drošāk soļojam uz priekšu, pārspēdam iau daudzus īrīskara laika sasniegumus.

II

Cinas avangardā par stingru, demokratisku mieru

Pirms četriem gadiem, norādīdams pēckara perioda uzdevumus, biedrs Stalins sacīja:

„Uzvarēt karā pret Vāciju nozīmē veikt lielu, vēsturisku lietu. Bet uzvarēt karā vēl nenozīmē nodrošināt tautām stabili mieru un neapdraudētu nesatricināmu drošību nākotnē. Uzdevums ir ne tikai uzvarēt karā, bet arī padarīt neiespējamu jaunas agresijas un jauna kara izcelšanos, ja ne uz visiem laikiem, tad vismaz uz ilgāku laika spridi.“

Lai palīdzētu sekmīgi sasniegt šos mērķus, jau otrā pasaules kara laikā PSRS aktīvi piedalījusies vairāku starptautisko noligumu izstrādāšanā.

Visiem atminā, kā izstrādāja Padomju Savienības, Amerikas Savienoto Valstu un Anglijas noligumu, kuram pievienoja Kina un Francija un kuru pēc tam lika Apvienoto Nacijs Organizacijas Statutu pamatā. Jo svarīga nozīme bija Jaltā un Potsdamā pieņemtajiem Padomju Savienības, Savienoto Valstu un Anglijas noligumiem Vācijas jautājumā. Tāpat zināms, ka Potsdamas lēmumi noteica pēckara stāvokļa vispārīgo noregulēšanas virzienu ne tikai Eiropā vien. Speciālajai Potsdamas deklarācijai par Japanu, līdztekus Kairas deklarācijai un Jaltas noligumam, jābūt par pamatu miera noregulēšanai arī Tālajos Austrumos. Nedrīkst aizmirst, ka šie starptautiskie noligumi apzīmogoti mūsu tautu asinīm, kuras nesušas neskaitāmūs upurus un devušas mums iespēju ar uzvaru pabeigt karu pret fašismu un agresiju Eiropā un Azijā.

Kopš tā laika Padomju Savienība nezogzāmi prasīja, lai visas valstis svēti ievērotu un praksē izpildītu šājos noligumos uznemtās saistības.

Nevar teikt, ka šīs saistības paliņušas tikai uz papira. Pieteik atgādināt, ka starptautiskā Apvienoto Nacijs Organizacija nodibināta un darbojas, lai gan tās darbam ne reti cenšas dot virzenu, kas neatbilst tās pamatmēriem. Noslēgti pieci miera līgumi: ar Itāliju, Bulgariju, Rumāniju, Ungariju un Somiju, kas ir svarīgs ieguldījums miera noregulēšanai Eiropā.

No otras puses, nedrīkst piemieg acis un nerēdēt, ka miera līgums ar Vāciju nekust no vietas. Taču okuņētās Vācijas amerikānu, angļu un franču zonās, kuras pretēji Padomju Savienības, Savienoto Valstu, Anglijas un Francijas noligumiem atrodas ārpus četrā lielvalstu kontroles, vadījatos amatos rūpniecībā un pārvaldē atkal ieliek vecos hitleriskā režima darbiniekus. Pie tam daudzām demokrātiskām organizācijām atņemta iespēja normali darboties, ko Padomju Savienība uzskaņa par nepielaujamu patvalu.

Nevirzās uz priekšu arī miera līgums ar Japanu.

Saprotams, ka Padomju Savienība prasa paātrināt miera līgumu izstrādāšanu ar Vāciju un Japanu, kā tas paredzēts sabiedroto noligumos. Tas nozīmē, ka minēto miera līgumu izstrādāšanas mērķim jābūt — nepielaut atjaunot Vāciju un Japanu kā agresivas valstis un, tātad, šo miera līgumu izstrādāšanai jāveicina šo valstu demilitarizācija un demokratizācija. Saskaņā ar to Padomju valdība prasa pilnīgi atbrunot Vāciju un realizēt zināmo starptautiskās kontroles plānu. Ruras rūpniecības apgalbā kā Vācijas kara rūpniecības galvenā bazē. Saskaņā ar to Padomju valdība prasa pilnīgi aizliegt kara rūpniecību arī Japanā un nodibināt attiecīgu starptautisku kontroli, lai nepielaut tur kara rūpniecības atjaunošanu. Bet reizē arī Padomju valdība uzskaņa, ka ne-drīkst nomākt miera laika rūpnie-

Lielu uzplaukumu pārdzīvo mūsu zeme, kur padomju tautu saime, rādot vēsturē vēl nepieredzētu sadarbības un brālīgu attiecību piemēru starp daudzniecību Padomju Savienības tautām, saliedē to draudzībā un kopīgā darbā. Dzimtenes labā. (Applausi.)

Mūs apvieno, iedvesmo cīpāi un ved uz priekšu bolševiku partija, padomju tautas lielais vadonis biedrs Stalins. (Visas zāles vētra inovacija.)

apstādamo apgalvojumu, ka atombumba ir agresijas un nevis aizsardzības ierocijs, ka tā domāta mierīgo iedzīvotāju un it īpaši lielo pilsētu masveida iznīcināšanai un ka par tādi ieroča izmantošanu var sapnot tikai fašistiski izdzīmteni un nevis privātā tautu pārstāvji. Bet tie, kurius biedrs Stalins nosaucis par paklausīgiem „Cērīla skolēniem agresijas lietās“, meklē visādus ieganstus, lai nelautu aizliegt noziedzīgos atomi ieročus.

Sajā ziņā aizvien skaidrāk ieziņējās divas galvenās nometnes sabiedriskā domā.

Amerikas Savienotajās Valstīs par atomu ieroču aizliešanu iestājās nesen nodibinātā progresīvā partija ar Volles priekšgalā un ne mazums amerikānu zinātnieku un sabiedrisko darbinieku nemaz nerunājot par darbalaužu miljoniem, kuru balss neatrod atspoguļojumu uzpirktais

chenes noligumam uz Čehoslovākijas rēķina.

Kad uzzīsmoja otrs pasaules karš, Padomju Savienībai nebija jāgroza sava politika, stājoties antihitleriskajā koalicijā kopīgi ar Angliju un Amerikas Savienotajām Valstīm. Tas bija dabisks tās ārējās politikas turpinājums, kādu Padomju valdība bija piekopusi arī pirms otrā pasaules kara.

Lielās briesmas, kas savilkās pār Eiropu, un ne tikai pār Eiropu vien, no fašistiskās Vācijas un agresīvās Japānas puses ar viņu ārpārtīgajiem plāniem par pasaules kundzību un visu tam pretojošas valstu sagrāvi — piespieda Anglijas un Amerikas Savienoto Valstu valdošās aprindas apvienoties ar Padomju Savienību pret agresijas un fašisma spēkiem. Šis PSRS un demokrātiskā valstu savienības rezultātā tika izcīnīta uzvara pār agresivām lielvalstīm un pie-

svarīgākie starptautiskie noligumi, kas pieņemti, piedaloties Padomju Savienībai, tagad tiek pārkāpti uz katra sola, un ka, piemēram, Berlīnes jautājums paliek neatrisināts, lai gan starp PSRS, ASV, Angliju un Franciju bija panākta vienošanās.

Biedrs Stalins diži izskaidrojis šo Amerikas Savienoto Valstu un Anglijas valdošo aprindu politiku:

„Lieta ir tā, ka ASV un Anglijas agresīvās politikas iedvesmotāji neuzskata sevi par ieinteresētām vienošanās panākšanā un sadarbībā ar PSRS. Viņiem nav vajadzīga vienošanās un sadarbība, bet sarunas par vienošanos un sadarbību, lai varētu, izjaucot vienošanos, uzvelti valnu PSRS un ar to „pierādīt“, ka ar PSRS nav iespējams sadarbīties. Kara kurinātāji, kas cenšas izraisīt jaunu karu, visvairāk baidās no vienošanās un sadarbības ar PSRS, jo vienošanās politika ar PSRS satricina kara kurinātāju pozīcijas un atnem jēgu šo kungi agresīvai politikai.“

Biedrs Stalins definējis šo politiku, sacīdams, ka „ASV un Anglijas pašreizējo vadītāju politika ir agresīvās politika, jauna kara izraisišanas politika.“

No šī viedokļa saprotams, kādēļ viens zemes lodes daļas iekārti aizvien jaunas amerikānu militāras bazes, kādēļ amerikānu varas organi grib turēt savu karaspēku daudzās valstis, kādēļ Amerikas kara budžets šogad uzpūsts līdz kara laika apmēriem un ir vienpadsmit reizes lielāks, nekā tas bijis, piemēram, pirms kara 1940. gadā. No šī viedokļa arī saprotams, kādēļ Washingtonā līdz šim saglabā otrā pasaules kara laikā nodibināto angļu-amerikānu militāro stabu, kas izstrādā jaunus agresīvās plānus, slēpjot to tiklab no amerikānu, kā arī no angļu tautas.

Pēdējā laikā sacelta sevišķi liela knāda jautājumā par visāda veida rietumvalstu „savienību“ un „bloku“ izveidošanu, lai gan tās neapdraud nevienu citu valstu. Visu šo aizdomīgo rosību sakarā ar „rietumu savienībām“, „Atlantijas savienībām“, „Vidusjūras blokiem“ u. tml. masko ar aizsardzības deklarācijām, kas var maldināt vienīgi pārāk naivus cilvēkus. Patiesībā šo „savienību“ un „bloku“ mērķis ir sagatavot jaunu agresiju un izraisīt jaunus karus, kuros ieinteresētas tās vai citas Amerikas Savienoto Valstu, Anglijas vai kādas citas valsts valdošās grupas, bet nekāda zināšo šo valstu tautas. Kas attiecas uz Angliju un Franciju, tad tās atrodas pretrūnu ar draudzības un savstarpīgās palīdzības paktīem, ko šīs valstis noslēgušas ar PSRS.

Biedrs Stalins teicis savu svarīgu vārdu arī par to, ar ko var beigties jauna kara kurinātāju politika. Viņš sacīja:

„Tas var beigties tikai ar jauna kara kurinātāju kauna pilnu neveiksmi. Cērīls, galvenais jauna kara kurinātājs, jau panācis to, ka zaudējis savas nacijas un visas pasaules demokrātiskā spēku uzticību. Tāds pats likenis sagaida visus citus kara kurinātājus. Tautu atmiņā vēl pārāk dzīvas nesenā kara šausmas, un pārāk lieli ir sabiedriskie spēki, kas aizstāv mieru, lai Cērīla skolēni agresijas lietās spētu pārvarēt tos un pievērst jaunam karam.“

Biedra Stalīna paziņojumam jāatvēsina prāti. Šis paziņojums rāda, ka pretpadomju intrigām, ar kurām pārlaiķi nodarbojas dažādi jauna kara kurinātāju agenti, modri seko Padomju Savienība un demokrātiskie spēki visā pasaulē. (Applausi.)

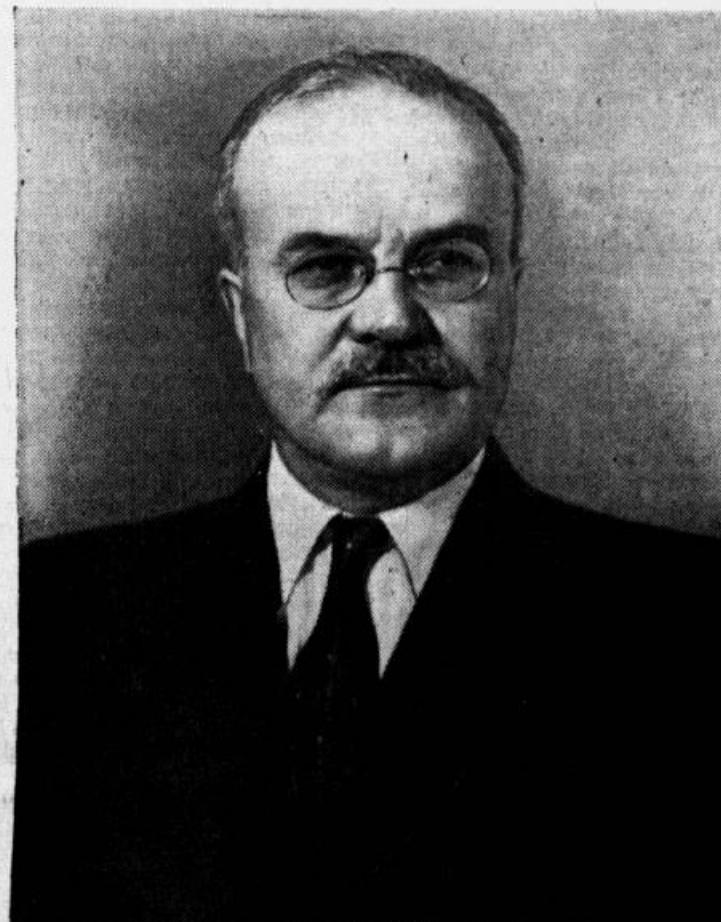
Visiem zināms, ka tādas lietas nemil dienas gaisma. Bet pagājis tas laiks, kad tautas bija to vai citu valdošo kliķu aks ierocijs. (Applausi.)

Z. novembra vēlēšanas Amerikas Savienotajās Valstīs devušas uzvaru demokrātiskai partijai un prezidentam Trumenam. Neveiksmē, kādu cietusi republikānu partiju un Djuijs, kas vēlēšanās izgāja ar atklāti reakcionāru un visagresīvāko programu, rāda, ka amerikānu tautas vairākums noraida šo programu.

Otrs pasaules karš, kas beidzies ar fašisma sagrāvi, novēdis pie nopietnām pārmaiņām Eiropā, un ne tikai Eiropā.

Spēkā pieņemūšas Padomju Savienības Ipatnējais svars starptautiskajās lietās pacēlies jaunā līmeni. Uz

(Turpinājums 4. lopas pusē)

V. M. MOLOTOVS

un pērkamajos dzeltenās buržuaiziskās preses organos. Pagājušā gada vasarā tā sauktajā Drošības Padomes atomu komisijas „darba komitejā“ valstu vairākums, ieskaitot arī Angliju, izteicās par atombumbu iznīcināšanu, lai gan ASV spiediena dēļ tās ne vienīgi noturējās šajā pozīcijā. Jau sen zināms, ka daudzi angļu zinātnieki uzskaņa Padomju Savienības nostāju šajā jautājumā par pareizu Nav šaubu, ka jebkurā valstī atomu ieroču aizlieguma piekritēju skaits sastādītu tautas lielumlielo vairākumu, lai gan arī šis apstākļi neatzīstās.

Nav šaubu, ka jebkurā valstī atomu ieroču aizlieguma piekritēju skaits sastādītu tautas lielumlielo vairākumu, lai gan arī šis apstākļi neatzīstās.

Jo ietiepigāk agresīvie elementi pretos atomu ieroču aizliešanai, jo vairāk padzināsies plaša starpāsīvās politikas ietekmē, kas aizstāv vispārējā miera un demokrātijas nostiprināšanu, ne otrs puses. No tā izriet, ka ar katru dienu pieaugus atomu ieroču piekritēju izolācija starptautiskajā sabiedriskajā domā. No tā arī izriet, ka vadīdama ciņu par to, lai aizliegtu noziedzīgos atomu ieročus, Padomju Savienība stāvīgi izolācija starptautiskajās drošības interesēs.

Visa lieta tā, ka kopš otrā pasaules kara beigām Amerikas Savienoto Valstu un Anglijas valdošo aprindu politikā notikušas tādās pārmaiņas, kas patiesībā nozīmē atteikšanos no kopā ar PSRS noslēgtajiem noligumiem, kuru mērķis ir nodibināt pēc kara stingru demokrātisku mieru; šis pārmaiņas pauž šo aprindu cenzšanos uzspiest citām valstīm savu — imperialistisku mieru, kas nav savienojams ar atbrivošanas mērķiem. Kādi bija valstu antihitleriskajai koalīcijai?

Šīs aprindas, acīm redzot, uzskaņa kopš tā laika, kad tām vairs neapdraud kara briesmas, tās var ignorēt vecos noligumus ar PSRS un nelikties par tiem zinās. Šo valstu valdošo aprindu vidū ir ne mazums tādu cilvēku, kas labprāt kertos pie savu agresīvo plānu realizēšanas, kurā mērķis ir panākt angļu-amerikānu bloku uzkundzēšanu pasaulei.

Vini uzskaņa, ka pēc uzvaras pār Vāciju un Japanu ir nolīdzināts ceļš vairāk nekā daudziem cilvēkiem. Modri seko Padomju Savienība un demokrātiskie spēki visā pasaulē. (Applausi.)

Visiem zināms, ka tādas lietas nemil dienas gaisma. Bet pagājis tas laiks, kad tautas bija to vai citu valdošo kliķu aks ierocijs. (Applausi.)

Z. novembra vēlēšanas Amerikas Savienotajās Valstīs devušas uzvaru demokrātiskai partijai un prezidentam Trumenam. Neveiksmē, kādu cietusi republikānu partiju un Djuijs, kas vēlēšanās izgāja ar atklāti reakcionāru un visagresīvāko programu, rāda, ka amerikānu tautas vairākums noraida šo programu.

Otrs pasaules karš, kas beidzies ar fašisma sagrāvi, novēdis pie nopietnām pārmaiņām Eiropā, un ne tikai Eiropā.

Spēkā pieņemūšas Padomju Savienības Ipatnējais svars starptautiskajās lietās pacēlies jaunā līmeni. Uz

(Turpinājums 4. lopas pusē)

GRIEKU PATRIOTU VARONĪBA

Sā gada junijā Grieķijas fašistiskie monarchisti izdarija kārtējo jaunārību — pēc nožēlojamas komedijas tiesā viņi piesprieda nāves sodu divdesmit patriotiem, kas vairīgi vienīgi par to, ka mil savu dzimteni. Bet pēc angļu un amerikānu padevīgo sulainu Caldarisa un Sofulisa asinsnūvu zvērīšķis saprašanas tas ir viissmagakais noziegums.

Starp notiesātajiem bija divi talantīgi grieķi demokrātiskās intelīgences pārstāvji — dzejnēku Dimitrijs Lagoss un jaunais zinātnieks Kristoss Karambelass. Viņu brīvībā palikušie draugi ir pazinojuši franču progresīvā laikraksta «Lettres Françaises» par dažiem patriotu bojā ejas apstākļiem šos materialus.

Sis noziegums izdarīts Atenās 25. jūnijā. Tiesas bez jebkādiem pierādījumiem pieņema lēmumu par divdesmit jauno grieķu patriotu nošaušanu. Viņus visus mēli apvainoja «sabotažā pret karalisko floti». Apvainojumam nebija nekāda pamata, bet parapsdzēto lielāko daļu bija zināms, ka pēc savas pārliecības viņi ir republikāni un antifašisti.

Vinhus «tiesāja» ārkārtējais kara tribunals, kas sastāvēja no pieciem virsniekiem fašistiem, kas izcēlūšies ar Grieķijas demokrātisko spēku zvērīsku vājāšanu.

Tiesas prieķīsēdētājs kliedza:

— Lai mani nolād, ja nenosūtišu tevi uz ešafotu!

Lagoss atbildēja:

— Es pratišu nomirt, kā grieķim pieňākas.

Dimitrijs Lagoss mira 38 gadus vecs. Fašistiskās okupācijas melnajos gados viņš pagrīdē publīcēs dzeju krājumu.

Kristosu Karambelasu slepkavas noņēvēja, kad viņam bija 29 gadi. Viņš mācījās ekonomiskās zinātnes un, darbodamies pagrīdē, ar kādu studentu grupu strādāja pie socioloģijas jautā-

jumiem. Viņš publicējis vairākus zinātniskus darbus, virķe darbu sagatavoti publīcēšanai. Ar vīna nāvi grieķu zinātnē cietusi smagu zaudējumu.

Procesa laikā, neraugoties uz pārdzīvotajām ciešām, Karambelass izturējās virķīgi un mierigi. Tas vēl vairāk kurināja fašistisko slepkavu naidu. Viņi nevarēja piedot, ka Karambelass saviem cītuma biedriem mācījies ne tikai patiesu zinātni, bet arī prasmī virķīgi un stingri aizstāvēja savu pārliecību nāves draudu priekšā.

Divus mēnešus pirms soda izpildīšanas Karambelass saviem draugiem rakstīja:

«Lai cik nepanesama ir istenība manā apkārtnē, mana doma allaž tiecas izrauties no kēdem... Es vienmēr jūtu dzīļu apmierinājumu, kad domās izraujos no šejienes, jo esmu cieši saistīts ar dzīvi un ar visu, ko milu.»

... Nedomājiet, ka es pakļaujos skumjām. Tieši otrādi, es priečājos par dzīvi un gribu, lai jūs ticētu, ka tagad esmu laimīgs. Es esmu it kā pārdzīvojis iekšējā attīrišanās procesu, kas visam piešķir krietnuma oreolu, kā to prasa cilvēka cīena. Gribu ticēt, ka cilvēks saglabā savu cīenu visos apstākļos. Un tā kā arī es esmu cilvēks, esmu pārliecināts par sevi.

Sūtu jums savus labākos novēlējumus un no visas sirds vēlu jums prieka pilnu dzīvi.»

UN TOMER TĀ GRIEZAS...

TK ŠIE KUNGĀ VĒLTĪGI PŪLAS JAU 31 GADU

S. Gutmana zīm.

OKTOBRA BĀKA

E. RIETUMS

Klīnti un aizsniegt padomju bāku ir tikpat neiespējami kā nodzēst sauli. Krieti paplūcīnāta, reakcija atkāpās. Pie klīnts pakājes tā apraka interventu un baltgvardu avanturu. Bet miljoniem apspiesto uztvēra savās sirdis spulgās bākas starus un pagriezās ar seju pret Maskavu.

Kopš tā laika pagājuši trīs gadu desmiti. Tas bija augošā socialisma un mīrīšķa kapitalisma laikmets. Kad dzīmē miera telegrama: «Visiem, visiem, visiem!» — joņoja pasaules eteri, ieziņot jaunu era tautu attiecību vēsturē, vēl plosījās kaujas Flandrijā un Elzasā, Epirā un Bosnijā. Kad padomju zemē runāja par pirmo piecgadi, kapitalisti Brazīlijā dedzināja kafiju un kapitalisti Amerikā krāsoja kviešus ar eozīnu. Kad padomju cilvēki cēla Dneprogesu, Amerikā 19 miljoni bija šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību. Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celšanai darbam ap Padomju zemi, lai tikai kapitalistiskās pasaules tautas neuzņīnātu patiesību par socialismu valsti, varizejiski noraidījējās par «dzelzs priekšķaru». Katrs zīna šo krokodila asaru cenu, katrs zīna, cik laimīgs būtu bijis šīs pats Soukrosa kungs un viņa saimnieki, ja tiešām tāds priekšķars pastāvētu, ja burzuazijas jūgā smokoše laudis nekā nezinātu par padomju zīma par Padomju Savienību! Angļu imperialisti, kas gadu desmitiem nodevies maz pateicīgam visādu «priekšķaru», bloķu, «sanitaro» koridoru un citu barjeru celš